

Fontosabb, hogy a másik

Mi hiányzik a farizeusból, és mi van meg a vámosban?

A farizeus valamennyire vagy talán a maga teljességében megtartja azokat a törvényeket, amelyeket tanít. Nem rabló, nem házasságtörő, nem igazságtalan.

Mindössze két nagy hibája van. Az első, hogy másokhoz méri magát, a második, hogy megelégszik a külső szabályozásokkal, és a lelkiismerete tükrén keresztül nem vizsgálja meg azokat. Csak az a fontos, hogy a másik embernél előrébb álljon, és közben ne kelljen erőfeszítést tennie a jobba levésre, legyen elegendő, ha a másikat rossz színben tünteti fel.

A vámos viszont befelé figyel. Pontosán tudja, hogy ahogyan él, az nem Istennek tetsző, és megvan benne a változtatásra való hajlam.

A vámos igazi bűnbánata jobba levésre sarkall. Ott nincs harmadik személy, csak ő és a lelkiismerete, az azon keresztül megszólaló Isten.

Én hol állok jelenleg?

Van helyes önismeretem? Nem értékelem-e le magam túlságosan? Észre-veszem a jót is? Tudok-e hálát adni kemény munkával elért, vagy netán ölembe pottyant sikereimért?

Vagy netán elbizakodottá válok? Észreveszem a sikerek mellett a hiányosságokat? Tudok érte őszintén bocsánatot kérni, vagy mentegetem magam? Mennyire mérem magamat másokhoz?

Istenem, add meg nekem és minden testvéremnek, hogy tudjunk figyelni a Te belső hangodra, amely egyedül alkalmas arra, hogy ezekre a kérdésekre őszinte választ kapjunk.

Bandula Mária, Szigetszentmiklós